

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 25-034

In deze zaak is de aanklager in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie (zaaknummer 97201), naar aanleiding van de klacht die de aanklager namens de KNZB tegen beklaagde heeft ingediend:

Datum uitspraak:	7 november 2025
Wedstrijd:	Vivax H1 – ZVL-1886 H7, gespeeld op 1 november 2025
Overweging:	Vast is komen te staan dat de beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan een strafbare handeling als bedoeld in artikel L9.1 Tuchtreglement, namelijk: onbeheerst/onbesuisd/ongecontroleerd of ruw spel
Uitspraak:	met ingang van 8 november 2025 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin het team waarvoor beklaagde als vaste speler staat of wordt opgegeven 2 bindende competitiewedstrijden moet spelen.

Procesverloop

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van de Beklaagde behandeld op 24 november 2025. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J. Anema, voorzitter, mr. T. Koenders, lid en mr. F.L. Cavalje - van der Ham, fungerend secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken. Beklaagde is ter zitting verschenen en heeft zijn standpunt mondeling toegelicht. Tevens was de waterpolo secretaris van de vereniging aanwezig en een medespeler van Beklaagde. De aanklager was niet aanwezig. De scheidsrechters zijn niet verschenen. Scheidsrechter B. heeft voorafgaand aan de zitting een nadere toelichting toegezonden.
3. Op 4 november 2025 heeft de aanklager een schikkingsvoorstel gedaan aan Beklaagde, inhoudende een schorsing van zes wedstrijden onvoorwaardelijk vanwege gewelddadig gedrag boven water. Beklaagde heeft dit voorstel niet geaccepteerd. De zaak is daarop behandeld door de Tuchtcommissie, die op 7 november 2025 uitspraak heeft gedaan, waarbij een schorsing van 2 wedstrijden onvoorwaardelijk is opgelegd. Tegen die uitspraak heeft de aanklager beroep ingesteld.

Standpunten van partijen

4. De aanklager is het niet eens met de uitspraak van de Tuchtcommissie. Volgens de aanklager staat door de waarneming van de scheidsrechter vast dat sprake is geweest van een trappende beweging boven water, hetgeen kwalificeert als gewelddadig gedrag.
5. Beklaagde heeft in zijn eerdere verweerschrift toegelicht dat hij tijdens het wegzwemmen werd vastgehouden aan zijn zwembroek en onder water werd getrokken. Hij stelt dat hij een normale zwemslag heeft gemaakt om zich los te trekken en dat die beweging door de scheidsrechter is geïnterpreteerd als een schoppende actie.
6. Tijdens de mondelinge behandeling van het beroep heeft Beklaagde zijn standpunt herhaald en nader toegelicht.

Verklaring van getuige(n)

7. Beklaagde heeft een medespeler als getuige meegenomen naar de zitting. Deze heeft verklaard dat hij geen schoppende beweging boven water heeft gezien. Tevens heeft hij verklaard dat hij aanwezig was bij het gesprek met scheidsrechter VB. na afloop van de wedstrijd, waarin volgens hem uitsluitend is gesproken over lostrekken en wegzwemmen, niet over schoppen boven water.

Verklaringen van de scheidsrechters

8. In het tuchtformulier heeft scheidsrechter VB. verklaard dat de speler van Vivax “een horizontale trappende beweging boven water richting een speler van ZVL-1886” maakte.
9. Van scheidsrechter VB. is in beroep geen aanvullende verklaring ontvangen.
10. Scheidsrechter B. heeft in beroep schriftelijk verklaard dat hij in de kleedkamer een speler van de tegenpartij heeft horen zeggen dat hij Beklaagde aan diens zwembroek had vastgehouden en dat Beklaagde zich had losgetrokken met een zwemslag, waarbij de tegenstander niet was geraakt. Hij verklaart verder dat hij zelf de situatie tijdens de wedstrijd niet heeft gezien en dat het door hem gehoorde een interpretatie betreft.

Beoordeling

11. De Commissie van Beroep overweegt als volgt.
12. De Commissie van Beroep stelt voorop dat de waarneming van een scheidsrechter in beginsel leidend is, tenzij gereede twijfel ontstaat over de juistheid van die waarneming. De Commissie vindt de verklaring wel erg summier en geeft bovendien geen context over de situatie waarin de vermeende beweging zou hebben plaatsgevonden, noch over mogelijke voorafgaande handelingen of interactie tussen spelers. Van scheidsrechter VB. is in beroep geen aanvullende verklaring ontvangen.
13. De Commissie is, mede op basis van de consistente verklaring van Beklaagde en de verklaring van getuige, tot het oordeel gekomen dat twijfel is ontstaan over de constatering van scheidsrechter VB. dat sprake was van een trappende beweging boven water.
14. Hoewel de verklaring van scheidsrechter B. ondersteunend is voor het door Beklaagde geschetste scenario, hecht de Commissie daaraan minder waarde, omdat het gaat om een verklaring van horen zeggen en niet om een waarneming van de scheidsrechter zelf tijdens de wedstrijd.
15. Alles afwegende acht de Commissie het aannemelijker dat Beklaagde een zwemslag heeft gemaakt om zich los te trekken uit een situatie waarin hij werd vastgehouden aan zijn zwembroek. Niet uitgesloten is dat hij daarbij zijn tegenstander heeft geraakt. Een dergelijke ongecontroleerde of ruwe beweging kwalificeert als een strafbare handeling in de zin van artikel L9.1 Tuchtreglement, maar niet als gewelddadig gedrag boven water.
16. De Commissie volgt dan ook niet het standpunt van de aanklager dat een aanzienlijk hogere straf aangewezen is. De Commissie van Beroep acht de door de Tuchtcommissie opgelegde straf, een schorsing van twee bindende competitiewedstrijden, passend en geboden.

De Commissie van Beroep beslist als volgt:

- I. De Commissie van Beroep bekrachtigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 7 november 2025.

Nieuwegein, 12 december 2025

mr. J. Anema, voorzitter,
mr. mr. F.L. Cavalje - van der Ham, fungerend secretaris,
mr. T. Koenders, lid.